

trzech

WŁODZIMIERZ WOJCIECH TRZUCH

Włodzimierz Trzuch urodził się 26 marca 1948 roku w Warszawie, gdzie ukończył szkołę podstawową (1962) i Technikum Radiowe im. Marcina Kasprzaka (1967). Dyplom inżyniera elektronika uzyskał w 1973 roku, a następnie, w 1976 roku, magistra inżyniera elektronika na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Był zatrudniony w Instytucie Technologii Elektronowej (obecnie Instytut Mikroelektroniki i Optoelektroniki — IMiO Politechniki Warszawskiej) początkowo na stanowisku inżynierijno-technicznym, a od 1977 roku — w charakterze nauczyciela akademickiego — starszego asystenta; od 1983 do 1992 roku — na stanowisku adiunkta.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1983 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej za rozprawę *Metoda pomiaru wysokiej próżni próżniomierzem jonizacyjnym o modulacji sinusoidalnej prądu kolektora*, której promotorem był profesor Janusz Groszkowski.

Od 1983 roku pełnił funkcję kierownika Zespołu Badawczego „Aparatura do Badań Powierzchni Ciała Stałego”, w Instytucie Mikroelektroniki i Optoelektroniki Politechniki Warszawskiej.

Zainteresowania badawcze Włodzimierza Trzucha koncentrowały się na metodologii pomiaru wysokiej i bardzo wysokiej próżni oraz na poszukiwaniu rozwiązań technologicznych i konstrukcyjnych umożliwiających budowę aparatury przeznaczonej do badań różnorodnych materiałów w środowisku bardzo wysokiej próżni.

Badania, w jakich brał udział, ukierunkowane były w szczególności na następujących zagadnieniach: rozszerzaniu zakresu pomiarowego jonizacyjnych przetworników stosowanych do pomiaru wysokiej próżni przez stosowanie metod modulacyjnych prądu kolektora, technologii i konstrukcji dział elektronowych oraz analizatorów energii elektronów stosowanych w spektrometrii powierzchni ciała stałego, konstrukcji specyficznych układów elektronicznych umożliwiających realizację metod modulacyjnych pomiaru wysokiej próżni oraz sterowanych komputerowo systemów pomiarowych, problematyce konstrukcji układów elektronicznych narażonych na szokowe działanie wyładowań elektrycznych oraz pomiaru sygnału użytecznego znajdującego się poniżej poziomu szumów, opracowywaniu algorytmów przetwarzania danych umożliwiających automatyzację procesów pomiarowych i identyfikację składu chemicznego na powierzchni ciała stałego.

Największym sukcesem kierowanego przez niego zespołu badawczego było skonstruowa-

Słowa kluczowe

- próżnia
- miernictwo próżniowe
- spektrometria powierzchni ciała stałego
- spektrometria Augera

T

nie i wykonanie w latach osiemdziesiątych XX wieku spektrometru do badań powierzchni ciała stałego wyposażonego w komputerowe sterowanie, akwizycję i przetwarzanie danych. Zastosowano w nim opracowane przez zespół unikatowe oprogramowanie.

Wśród licznego grona współpracowników uczestniczących w tym projekcie, istotny wkład w jego realizację wnieśli: doktor Stanisław Pytkowski, doktor Piotr Szwemin, magister Marek Oleksowicz (układy elektroniczne) i Piotr Karwański (mechanika precyzyjna). Kod programu na bazie założeń opracowanych przez Włodzimierza Trzocha napisali głównie Andrzej Pietrucha, Marek Szelański i Wojciech Świdorski, którzy współpracę przy projekcie rozpoczęli jeszcze w okresie studiów. Opracowane przez zespół urządzenia spektrometryczne, kompletne lub we fragmentach, zostały wykonane w Politechnice Warszawskiej i wdrożone do pracy w kilku placówkach naukowo-badawczych w Polsce (Instytut Mikroelektroniki i Optoelektroniki Politechniki Warszawskiej — wyposażenie laboratorium dydaktycznego, Instytut Chemii Fizycznej Polskiej Akademii Nauk, Instytut Fizyki i Chemii Metali Uniwersytetu Śląskiego, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Elektroniki Próżniowej) i jednej placówce za granicą (Instytut Elektroniki Bułgarskiej Akademii Nauk w Sofii).

W działalności dydaktycznej, Włodzimierz Trzoch zajmował się głównie prowadzeniem laboratoriów — podstawowych i problemowych, projektów, opieką indywidualną nad studentami i pracami dyplomowymi.

Współautor ćwiczeń laboratoryjnych realizowanych w obszarze miernictwa próżniowego i badania powierzchni ciała stałego. Opiekun kilku prac dyplomowych.

Jest współautorem dwóch patentów i kilkunastu publikacji prezentowanych w materiałach konferencyjnych oraz kilku — w czasopiśmie.

Otrzymał zespołową Nagrodę trzeciego stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1981), Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk (1986) kilkakrotnie nagrodzony przez Rektora Politechniki Warszawskiej za wybitne osiągnięcia naukowe.

Przez większość okresu działalności na Politechnice Warszawskiej Włodzimierz Trzoch pracował pod bezpośrednim zwierzchnictwem doktora Stanisława Pytkowskiego, który był jego nauczycielem, wprowadzał go w świat nauki i inspirował kierunki działalności.

Od początku pracy znajdował się w kręgu bliskich współpracowników ogromnego autoritetu naukowego profesora Janusza Groszkowskiego.

Pracę na Politechnice Warszawskiej zakończył w 1992 roku i rozpoczął działalność w obszarze bankowości, gdzie przez większość czasu z dziesięcioletniej pracy zajmował stanowiska menedżerskie. Organizował i tworzył produkty bankowe oparte na kartach plastikowych i magnetycznych oraz współuczestniczył w budowie systemów akceptacji kart bankowych. Zarządzał też obszarem gospodarki własnej banku i był szefem projektu informatycznego do obsługi tego obszaru działalności banku.

Jest żonaty, ma córkę i syna.

Uprawia narciarstwo, windsurfing, żeglarstwo. Z przyjemnością zasiada do stolika brydżowego. Lubi turystykę i fotografię.

